

fordelagtig for Statsbanerne, naar den føres over disse to Stationer" — Frederiksberg og Nørrebro —, „naar Boulevard-Banen er blevet færdig. Men det er jo et af den Slags Spørgsmaal, der kan blive Genstand for Overvejelse, og skulde det vise sig i Fremtiden, at det virkelig kunde blive fordelagtigt for Statsbanerne at føre Persontrafik over disse to Stationer, nu vel, saa kan man jo gøre det“. Man ser, at den daværende Trafikminister slet ikke afviste denne Sag, men holdt Muligheden for dens Gennemførelse aaben. Den nuværende højtærede Trafikminister rejser derimod en ganske kolossal Vanskelighed. Den højtærede Minister siger, at Udgiften vil andrage 8 Mill. Kr. Ja, det vil den, for saa vidt man vil bevare Ringbanen, den nye Godsstation og alt, hvad dertil hører, men det er aldeles ikke nødvendigt af Hensyn til Nørrebro Station. Der er Tale om, at Nørrebro Station skal flyttes fra sin nuværende Plads Syd for Nørrebrogade over til „Lygten“. Der skal der ligge en Godsbanestation. Hvis man saa til denne føjer en ganske tarvelig Personstation, blot et Billetsalgssted, vil det kun koste et forholdsvis ubetydeligt Beløb, og Nørrebros Befolkning vil blive forskaaet for at miste den lette Forbindelse, den har med Omegnen.

Jeg har til den højtærede Trafikminister indbragt Andragender fra Nørrebros Detailhandlerforening og de socialdemokratiske Foreninger i 11te og 12te Kredse. I 11te Kreds bor der 60,000 Mennesker, i 12te ca. 40,000. Der er altsaa her Tale om en Befolkning, der er meget stor, større end nogen dansk Provinsbys. Saa vidt jeg ved, har den højtærede Minister ikke svaret paa disse Andragender. Befolkningen derude har ikke faaet at vide, hvorledes Ministeren stiller sig. Men jeg er gaaet ud fra, at det var, fordi den højtærede Minister overvejede denne Sag og endnu ikke havde taget sit endelige Standpunkt. Imidlertid gav den højtærede Ministers Holdning, da han forleden talte om denne Sag, os ikke meget Haab om, at Overvejelserne vil falde ud til Fordel for Nørrebros Befolkning. Jeg antager, at den højtærede Minister personlig ikke er imod, at den beholder de Trafikforhold, den sætter Pris paa. Jeg har snarere det Indtryk, at det er Jernbaneadministrationen, som — mærkværdigt nok — lægger sig i Vejen for Bevarelsen af Nørrebro og Frederiksberg Stationer. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) gjorde en Bemærkning om, at det

viste sig ved denne Lejlighed som ofte før, at Staten ikke egnede sig til at drive Forretning, den var upraktisk, kunde ikke faa Forretningerne til at betale sig, tog ikke fornuftigt Hensyn til Befolkningen og i det hele til, hvad der var gavnligt. Det er meget muligt, at det ærede Medlem har Ret heri, men hvis han undersøger, hvad Aarsagen er, vil han erfare, at det skyldes de højere Embedsmænd i Administrationen, skyldes den Omstændighed, at Statens Forretninger ledes af bornerte Bureaukrater, som ikke har Spor af Interesse for eller Forstaaelse af, hvad der er til Befolkningens Gavn og forretningsmæssigt klogt. Det er ikke Statens eller Samfundets Fejl, at Forretningerne ikke gaar godt, det skyldes den Omstændighed, at vi endnu trækkes med gamle Embedsmænd af konservativ Art, og at vi lægger Statsforretningerne i disse Folks Hænder. Jeg antager, at hvis den højtærede Trafikminister var Jernbanedirektør, vilde han være saa meget Forretningsmand, at han kunde se, at disse Stationer burde bevares, og at Nedlæggelsen af dem er til Skade for Befolkningen i hygiejnisk Henseende, idet Vejen ud til Skoven spærres den, og til Skade for Staten rent praktisk, idet den ved Nedlæggelsen mister Indtægter. Jeg antager, at hvis den højtærede Minister var Direktør for Statsbanerne, vilde han handle noget anderledes, end han nu maa handle som Minister, idet han i høj Grad er undergivet sine Embedsmænds Paavirkning og Indflydelse og har meget vanskeligt ved at bøje Direktioner, som ikke er meget villige til at bøje sig for de Krav, der kommer fra Folketinget og Befolkningen. Det glædede mig at høre de to ærede Medlemmer, som har omtalt denne Sag, fordi jeg havde det Indtryk, at alle Partier har det Standpunkt, at Jernbanestationerne paa Nørrebro og Frederiksberg — navnlig Nørrebro Station interesserer mig — skal bevares. Der er endnu to Aar, til disse Stationer skal nedlægges, og jeg gad se, om Jernbaneadministrationen skulde være saa egenraadig og forblindet, at den paa Trods af alle Partier, til Trods for al den Modstand, der er i Folketinget, og til Trods for at den højtærede Trafikminister i Øjeblikket — som forhaabentlig ogsaa de fremtidige Ministre — ser anderledes paa disse Sager end Jernbaneadministrationen, virkelig vilde vove at nedlægge disse Stationer. Jeg har, til Trods for at Trafikministerens Erklæring ikke var lovende, det bedste Haab om, at den Enstemmighed, hvormed